

Patrik Sahlstrøm: "Et spørsmål om ståsted", episode 4

Bjarne Benjaminsen

Patrik Sahlstrøm ble født i Warszawa, Polen i 1975, er av svensk-polsk herkomst, og er utdannet i religionsvitenskap fra Universitetet i Oslo. Han har skrevet trilogien Books of Future Darkness samt tegneserien Future Darkness. Hans neste bok, Fugitive. The Dragongirl Chronicles Vol. 1, utkommer snart.

Føljetongen Et spørsmål om ståsted publiseres for første gang via Nye NOVA.

Kriserådgiver 4 (tidligere Pasient 584) hadde alltid drømt om å tale for det Høyeste Rådet. Men ikke under slike omstendigheter. Det skulle vært en triumferende fremleggelse av dens banebrytende forskning. Ikke for å gi råd om en krise, som ikke bare truet Føderasjonen, men muligens hele galaksen. En krise den selv var årsak til.

Rådssalen var dominert av en holografisk projeksjon av galaksen. Mesteparten av den var delt inn i felt markert med dempede farger. Disse representerte medlemsstatene i Føderasjonen. Mørke hull viste utforskede områder. Rundt et av dem blinket det i sinte farger. Et nærbilde av området og omkringliggende sektorer var projisert bak De Eldstes plattform.

Før Den Andre hadde rukket å åpne krisemøtet, blinket de fleste av sektorene, og hologrammet zoomet ut til et kvadrant-perspektiv. Tre kvadranter blinket før Kriserådgiver 1 fikk ordet.

Kriserådgiver 1 var naturlig nok fra Krisedepartementet og presenterte deres analyse. Den biologiske smitten spredte seg ukontrollert. Men den gjorde det i jevnt tempo og i et forutsigbart mønster. Dette hadde ført til en ubegrunnet tro på at det ville være enkelt å få krisen under kontroll. Dermed ble det trukket fatale feilslutninger. Evakueringer ble utsatt for lenge i tro på at ekstreme karantener ville løse problemet. Selv når stjerner ble brukt til å nova-bombe systemer, hoppet bare smitten over det åpne området og landet på andre siden.

Epidemiens eksplosive spredning ble konstant undervurdert, i mange sektorer ble smitten ført videre før den i det hele tatt ble oppdaget.. Ingen mottiltak hadde fungert, og KR 1 hadde heller ingen forslag til hva som kunne gjøres.

Utforsknings- og Vitenskapsdepartementet var det neste på lista. Det lå nå en liten, men godt synlig blinkende flekk på hovedprojeksjonen, og en skygge over KR 2s rapport. De hadde strevd med å forstå hvordan epidemien kunne spre seg så raskt. Mønsteret de hadde oppdaget, tydet på at det hadde vært forstyrrelser i hyperkommunikasjonen fra systemer kort tid før epidemien hadde spredd seg dit.

Utrolig nok var den mest troverdige teorien at epidemien spredte seg i hyperfart. Rådssalen gnistret over dette og KR 2 måtte eskorteres i trygghet.

Det blinkende området hadde vokst seg større enn flere av de mindre medlemsstatene innen rådet hadde falt nok til ro til at Sikkerhetsdepartementet kunne komme til orde. Etter at KR 3 hadde lagt frem sine analyser, ble stemningen i Rådshallen påfallende dystert. Analysene tilsa at det ville være gå i beste fall to og i verste fall tre kvart sykluser før hele Føderasjonen var utslettet. Departementet

var i ferd med å gjennomføre gamle arkiver for å finne kunnskap om den mytiske kunsten "Krig". Læresteinene definerte Krig som «systematisk og villet ødeleggelse av andre bevisste vesener». Det var en av de Forbudte Kunstene, men departementet hadde antatt at Rådet ville se gjennom fingrene med det, omstendighetene tatt i betraktning. Det anslo at det var 02.45% sjans for å finne det de søkte etter i tide.

KR 4 begynte å blinke i henhold til alle etikettens regler, slått ut av tanken på å skinne foran det Høyeste Rådet, og prøvde å utsette budskapet med høfligheter. Rådet blinket utålmodig for å få opp farten, og sjokket over et slikt overtydelig signal førte til at KR 4 helt glemte å pakke budskapet om fortapelse inn i mildere terminologi. Men fortapt var de. De hadde ingenting å stille opp med.

Rapporten utløste arge utbrudd av lys, men jevnt over ble den mørke og resignerte tonen bare mørkere. Det var med et trøtt etterskinn at Den Andre ba KR 4 å forklare hvorfor.

KR 4 nølte. Hvordan fremstille dette, uten at det virket som en total kortslutning? Rett på sak og enkelt. «Disse biologiske vesenene lever i en helt annen tidsskala enn oss. Studier av innsamlede eksemplarer tyder på at de i beste fall lever en hundredels syklus. Hvordan noe som knapt lever lenger enn en nova kan utvikle intelligens og teknologi er utenfor vår fatteevne, men det er et uomtvistelig faktum at de har greidd det.»

Hele rådet ventet i spenning på at KR 4 skulle fortsette. «Hvordan kan noe så kortlivet utvikle romskip kapable til hyperfart? Svaret ligger i tidsfordrening. Enkelt forklart i den åttende Lærers krystall "Forskjeller i oppfattelse av tid mellom silicoider og plasmoider". Oppsummert: Et livsløp oppfattes subjektivt tilnærmedeslikt uavhengig av hvor langt det er. Tiden går raskere for vesener som lever kortere i henhold til nøye definerte formler. Siden en biologisk organisme lever kanskje en milliontedel av den tiden en av oss lever, går også tiden en million ganger raskere. Om en syklus eller to har de hatt mer tid til utvikling og vitenskap enn vi har hatt siden Føderasjonens opprettelse. Vi har ingenting å stille opp mot det.

KR 4 tok en pause for å la sitt budskap synke inn. "Hvis vi forutsetter at den åttende Lærer ikke tok feil, og hvis vi forutsetter at livslengden til eksemplarene vi har undersøkt er representativ, så gir det en fullgod forklaring på hvorfor den organiske infesteringen kan spre seg så raskt. Samt at det betyr at det ikke er håp. Uansett hvilke mottrekk vi foretar, vil organismene rekke å tilpasse seg før våre handlinger har noen som helst effekt. De opererer på en tidsskala som er for rask til at våre beste tidsstoppere kan oppfatte hva som skjer."

Det var med overraskelse KR 4 skjønte at det var utnevnt en femte kriserådgiver. En vind, av alle ting. Den kom sikkert til å blåse inn og stjele alt lyset. Den ville komme opp med en kokko plan som automatisk skulle løse alle problemer.

KR 5 skuffet ikke i det henseende. Den blinket så raskt at det var vanskelig for steinene å følge med uten tidsstoppere. KR 5 hevdet at den hadde funnet svaret i KR 4s opprinnelige rapporter. Vedlikeholdsdrone hadde greidd å holde organismene i sjakk. Selvfølgelig hadde droner vært en av utallige ting som var prøvd i kampen mot pesten. De ble som forventet overmannet før de kom i gang, unntatt i tilfellene der dronene gikk på autopilot. Men som alltid tilpasset organismene seg raskt, og viste uomtvistelige tegn på intelligens i måten de utmanøvrerte automatiserte droner på, og etter en liten forsinkelse fortsatte spredningen. Allikevel var det første gangen noe i det hele tatt hadde bremsert pesten. Sunn fornuft tilsa masseproduksjon av droner for skadedyrkontroll, selv om utplasseringen av dem ville ta så lang tid at det var tvilsomt om det ville utgjøre en forskjell. Også dette hadde de fordømt vindene en løsning på. Å gjøre det i enda større skala. KR 5 anbefalte rett og slett å overlate styringen av Føderasjonen til en kunstig intelligens som kunne tenke og reagere like raskt som biologiske vesener. En kunstig intelligens utstyrt med alt av kunnskap og ressurser

som Føderasjonen rådet over.

Situasjonen var så alvorlig at forslaget ikke øyeblikkelig ble forkastet som en kortslutning. En gruppe med plasmoider hadde allerede programmert en KI de hevdet ville løse oppgaven, og krevde at den i det minste skulle testes ut i en sektor. Etter hvert som sektor etter sektor gikk tapt, måtte selv de mest konservative steinene innrømme at de ikke hadde noe å tape.

Hva som så skjedde, er det ingen silikoid som fullt ut har skjønt. KI-en ble aktivert, og et lysglimt senere begynte det blinkende området å krympe enda raskere enn den hadde spredd seg. Innen rådet hadde rukket å gratulere KR 5 og dens kolleger, var to nye sektorer rensset, selv om KI-en var programmert til å holde seg til én sektor. Et kaleidoskop av jublende farger lyste opp salen, men noen av rådsmedlemmene skinte fortsatt i dystre og bekymrede kulører.

Berettiget bekymring oppsto da KI-en, samtidig som den rensset sektor for sektor, tok over samtlige datasystemer i Føderasjonen, i hyperfart.